

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/1193/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123301035
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslava Slaninová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6123301035.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., zastúpený zákonným zástupcom: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C. proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. G. XXX, XXX XX E. F. G., právne zastúpený: Mgr. Vlastimil Valkovič, advokát, so sídlom Košovská cesta 1, 971 01 Prievidza, o vymoženie výživného, vedenom súdnym exekútorom: JUDr. Eva Šteinerová ml., Exekútorský úrad Nové Mesto nad Váhom, so sídlom Lipová č. 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, pod sp. zn. 340EX 187/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu v súlade s ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavuje.

II. Oprávnený je povinný nahradiť poverenému súdnemu exekútorovi JUDr. Eve Šteinerovej ml., Exekútorský úrad Nové Mesto nad Váhom, so sídlom Lipová č. 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, trovy exekúcie vo výške 73,80 eur v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Oprávnený nemá nárok na náhradu trov konania voči povinnému v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

IV. Povinný nemá nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený zastúpený zákonným zástupcom sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.04.2023 domáhal od povinného vymoženia zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 1.160,00 eur a bežného výživného vo výške 180,00 eur mesačne na základe exekučného titulu – Rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 10P/79/2022 zo dňa 20.06.2022 (ďalej v texte len ako „exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie poveril dňa 28.04.2023 vykonaním exekúcie súdnu exekútoru JUDr. Evu Šteinerovú ml., Exekútorský úrad Nové Mesto nad Váhom, so sídlom Lipová č. 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom (ďalej v texte len ako „súdna exekútorka“), ktorá exekúciu vedie pod sp. zn. 340EX 187/23. Poverená súdna exekútorka vydala dňa 09.05.2023 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 15.06.2023. Povinný prostredníctvom právneho zástupcu dňa 05.02.2025 doručil poverenej súdnej exekútorke návrh na zastavenie exekúcie. Dňa 24.02.2025 súdna exekútorka predložila tunajšiemu súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami.

3. Povinný prostredníctvom právneho zástupcu podal návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej v texte len ako „Exekučný poriadok“), nakoľko exekučný

titul bol na základe odvolania povinného zrušený a vrátený uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/28/2022 zo dňa 29.09.2022 súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne Okresný súd Nitra svojím rozsudkom zo dňa 22.01.2024 sp. zn. TO-10P/79/2022 zvýšil výživovaciú povinnosť otca (povinného v tomto konaní) na maloletého (oprávneného v tomto konaní) zo sumy 100,00 eur na 120,00 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2022 do 31.12.2023 a na sumu 150,00 eur mesačne naďalej s účinnosťou od 01.01.2024. Predmetný rozsudok bol opätovne napadnutý odvolaním zo strany povinného – otca maloletého, pričom Krajský súd Trnava svojím rozsudkom zo dňa 30.10.2024, sp. zn. 11CoP/60/2024 tento rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že výživné otca voči maloletému sa zvýšil zo sumy 100,00 eur na 120,00 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2022 a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.05.2022 do 31.01.2024 v sume 420,00 eur otcovi povolil zaplatiť v splátkach po 35,00 eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Podľa povinného je z vyššie popísaného skutkového stavu zjavné, že exekučný titul, na základe ktorého bolo začaté exekučné konanie, je nevykonateľný a povinný je povinný platiť výživné v zmysle rozhodnutia Krajského súdu Trnava zo dňa 30.10.2024 sp. zn. 11CoP/60/2024. Povinný výživné v zmysle aktuálneho vykonateľného exekučného titulu riadne plní a na výživnom nemá žiadny dlh voči oprávnenému. Vzhľadom na uvedené skutočnosti povinný navrhuje, aby exekučný súd exekúciu v celom rozsahu zastavil.

4. Zákonný zástupca oprávneného, t. j. matka oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedla, že s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasí a zároveň uviedla, že povinný doplatil sumu, avšak až po podaní druhého trestného oznámenia. Súčasne potvrdila, že povinný má súdom nariadené platiť splátky vo výške 35,00 eur mesačne zo sumy 420,00 eur, preto nesúhlasí so zastavením exekúcie.

5. Poverená súdna exekútorica k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedla, že predmetný návrh na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene, t. j. po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Súdna exekútorica ďalej poukázala na skutočnosť, že povinný konštatoval zmenu exekučného titulu v dôsledku vydania nového rozsudku, ktorý však povinný nepredložil. Povinný v návrhu tvrdil, že si podľa aktuálneho vykonateľného titulu výživné riadne plní a na výživnom nemá žiadny dlh voči oprávnenému. Povinný však nepredložil žiaden doklad o zaplatení zameškaného výživného a bežného výživného vrátane trov exekúcie oprávneného. Súdna exekútorica následne vyzvala matku oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a na predloženie nového rozsudku. Vzhľadom na uvedené súdna exekútorica uviedla, že povinný a ani oprávnený neuviedli aká suma bola uhradená na výživné a ani kedy, taktiež ani jeden z rodičov maloletého nezaslal riadne exekútorke rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024, ktorým mal byť zmenený exekučný titul a to Rozsudok č. 10P/79/2022 zo dňa 20.06.2022 vydaný Okresným súdom Topoľčany, pričom exekútorica ho teda nemá k dispozícii. Súdna exekútorica taktiež uviedla, že povinný nič neuhradil na jej účet a ani nič nebolo vymožené na pohľadávku výživného, taktiež trovy exekúcie neboli zo strany povinného uhradené. Povinný do dnešného dňa súdnemu exekútorovi neposkytol súčinnosť. Matka maloletého oprávneného v priebehu exekúcie požiadala o náhradné výživné príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Súdna exekútorica zároveň skonštatovala, že sa nedá stotožniť s návrhom povinného, ktorý žiada zastaviť exekúciu v celom rozsahu a ani s tým oprávnený nesúhlasí, pretože v minulosti si neplnil svoju výživovaciú povinnosť riadne a včas, matka maloletého musela požiadať príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny o náhradné výživné, navyše je v exekúcii uplatnené aj bežné výživné v prospech maloletého, ktoré stále trvá. Povinný ani neuhradil trovy exekúcie súdnemu exekútorovi. To, že povinný čiastočne exekúciu plnil k rukám matky maloletého oprávneného, nezakladá dôvod na zastavenie celej exekúcie. Na záver súdna exekútorica uviedla, že účastníci konania neuviedli exekútorovi a ani nepreukázali, že bolo uhradené zameškané výživné a ani v akej výške a kedy, taktiež nepredložili nový rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.10.2024, preto sa bližšie nevie vyjadriť.

6. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

8. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

9. Podľa § 57 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia.

10. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

11. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

12. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

13. Podľa § 61k ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku, Návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok, ak ide o návrh na zastavenie exekúcie podľa odseku 3.

14. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhlo zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

15. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

16. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

17. Podľa § 200 prvá veta Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 201 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, v exekučnom konaní nemožno odpustiť zmeškanie lehôt.

19. Exekučný súd v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie z úradnej povinnosti skúma v prvom rade to, či návrh bol podaný oprávnenou osobou a či bol podaný v zákonom stanovenej lehote na jeho podanie, pričom nedostatok niektorého z uvedených zákonných predpokladov je dôvodom na zamietnutie návrhu bez toho, aby sa súd zaoberal vecnými dôvodmi podaného návrhu. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie a dokumentov predložených súdnym exekútorom konštatuje, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí pätnásťdňovej

lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. V súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vyvoláva spor medzi oprávneným a povinným o vyriešenie otázky dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie, je potrebné dodať, že v zmysle platnej právnej úpravy sa uplatňuje koncentrácia konania. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že koncentrácia konania ako jedna zo základných zásad kladie požiadavku na povinného v tom smere, že dôvody zastavenia exekúcie je povinný uplatniť včas. Ak návrh na zastavenie exekúcie povinný podá po tom, čo uplynie vyššie uvedená lehota pätnásť dní, môže v návrhu uviesť len tie skutočnosti, ktoré nastali až po uplynutí tejto zákonnej lehoty, a to bez ohľadu na to, či ide o návrh na zastavenie exekúcie podaný ako prvý alebo ďalší v poradí. V ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie, t. j. v poradí druhom a ďalšom podanom po uplynutí pätnásťdňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie. Ak právna skutočnosť tvrdená povinným v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne.

20. Exekučný súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie zistil, že povinný uvádza ako dôvod pre zastavenie exekúcie skutočnosť, že exekučný titul, na základe ktorého bolo začaté exekučné konanie, je nevykonateľný a povinný je povinný platiť výživné v zmysle Rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.12.2024. Povinný ďalej poukázal na skutočnosť, že výživné v súlade s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.12.2024, riadne plní a na výživnom nemá žiadny dlh voči oprávnenému. V nadväznosti na uvedené tvrdenia povinného v návrhu na zastavenie exekúcie súd vyzval povinného na doplnenie návrhu na zastavenie exekúcie, a to na predloženie Rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti vzťahujúcou sa k predmetnému rozsudku a na preukázanie úhrad výživného vzhľadom na tvrdenie povinného, že nemá žiadny dlh voči oprávnenému.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností exekučný súd považoval za potrebné opätovne poukázať na vzniknutý skutkový stav posudzovanej veci týkajúci sa exekučného titulu, na podklade ktorého je vedená predmetná exekúcia. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.04.2023 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 1.160,00 eur za obdobie od 01.05.2022 do 30.04.2023 a bežného výživného vo výške 180,00 eur mesačne na základe exekučného titulu – Rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 10P/79/2022 zo dňa 20.06.2022. Uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/28/2022 zo dňa 29.09.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.11.2022 došlo k zrušeniu exekučného titulu a k vráteniu veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. TO-10P/79/2022 zo dňa 22.01.2024, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 26.02.2024 bolo opätovne rozhodnuté. Avšak povinný proti Rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. TO-10P/79/2022 zo dňa 22.01.2024 podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave Rozsudkom sp. zn. 1CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.12.2024. Krajský súd v Trnave napadnutý Rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. TO-10P/79/2022 zo dňa 22.01.2024 zmenil tak, že výživné povinného voči oprávnenému zvýšil zo sumy 100,00 eur na sumu 120,00 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2022 a určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.05.2022 do 31.01.2024 v sume 420,00 eur, ktorý povinnému povolil zaplatiť v splátkach po 35,00 eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

22. Exekučný súd v súvislosti s vyššie uvedeným poukazuje na skutočnosť, že Uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoP/28/2022 zo dňa 29.09.2022 síce došlo k zrušeniu exekučného titulu a k vráteniu veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom následne bolo opätovne rozhodnuté Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. TO-10P/79/2022 zo dňa 22.01.2024, ktorý bol zmenený Rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 1CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024, avšak právny dôvod plnenia neprestal existovať, ale naďalej trval. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 1CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.12.2024 došlo k zvýšeniu výživného zo sumy 100,00 eur na sumu 120,00 eur a k určení nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 01.05.2022 do 31.01.2024 v sume 420,00 eur, ktorý povinnému krajský súd povolil zaplatiť v splátkach po 35,00 eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Povinný preukázal súdu prostredníctvom potvrdení o prevodoch, že počnúc právoplatnosťou Rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 1CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024 uhradza sumu vo výške 155,00 eur na účet matky maloletého oprávneného, t. j. bežné výživné vo výške 120,00 eur spolu so splátkou zročného výživného vo výške 35,00 eur s poznámkou „Vyzivne 120+dlh 35“. Z predmetných potvrdení o prevodoch mal súd preukázané, že povinný si vyživovaciú povinnosť v zmysle zmeneného exekučného titulu Rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 1CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.12.2024 voči oprávnenému plní.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedeného skutkového stavu a z preukázanej skutočnosti, že povinný uhradza bežné výživné spolu so splátkou zročného výživného v zmysle zmeneného exekučného titulu Rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 1CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.12.2024, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a exekúciu v súlade s ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil.

24. Exekučný súd pre úplnosť uvádza, že v prípade, ak zo strany povinného nebude uhrádzané výživné riadne a včas, oprávnený je oprávnený podať nový návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému a to aj v prípade, ak dôjde k omeškaniu s plnením jednej splátky, čo má za následok splatnosť celého plnenia v zmysle Rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 1CoP/60/2024 zo dňa 30.10.2024.

25. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

27. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

28. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

29. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa §61n ods. 1 písm. d) súd.

30. Podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku, v ostatných prípadoch platí trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii.

31. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len ako „Vyhláška č. 68/2017“), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

32. Podľa § 21 ods. 2 prvá veta Vyhlášky č. 68/2017, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

33. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

34. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

35. Podľa § 30b Vyhlášky č. 68/2017, v exekučnom konaní začatom od 1. apríla 2017 do 31. decembra 2023, ktoré sa právoplatne neskončilo do 31. decembra 2023, patrí exekútorovi odmena a náhrada výdavkov podľa predpisov účinných do 31. decembra 2023.

36. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej v texte len ako "zákon o DPH"), základná sadzba dane na tovary a služby je 23 % zo základu dane.

37. Pokiaľ ide o rozhodovanie exekučného súdu o trovách súdneho exekútora, ten uvádza, že za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania za predpokladu, že tieto neboli kryté paušálnymi výdavkami. Nárok exekútora na paušálnu náhradu hotových výdavkov (náhradu paušálnych výdavkov) vzniká začatím exekúcie, a teda doručením poverenia na vykonanie exekúcie, pričom nárok na odmenu vzniká postupne, a to v závislosti od vymoženého nároku oprávneného. Súdnemu exekútorovi v súvislosti s exekučnou činnosťou patrí podľa § 22 ods. 1 v spojení s § 30b vyhlášky č. 68/2017 Z. z. náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,00 eur (keďže exekučné konanie ako aj samotná exekúcia začali pred 31.12.2023) a v prípade, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 30,00 eur. V exekučnom konaní sa v súvislosti s otázkou platenia trov exekútora uplatňuje základné pravidlo, podľa ktorého tieto trovy platí povinný. Z uvedeného pravidla existuje výnimka, v zmysle ktorej platí trovy exekútora oprávnený v prípadoch, ak sa exekučné konanie končí inak ako uspokojením pohľadávky oprávneného. V tejto súvislosti možno hovoriť o tých prípadoch, ak o zastavení exekúcie rozhodne exekučný súd podľa § 61k Exekučného poriadku a zároveň dôjde k naplneniu ďalšieho zákonného predpokladu, že dôvod zastavenia je možné pričítať práve oprávnenému a o prípadoch, ak súdnemu exekútorovi prináleží vydať v konaní upovedomenie o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61n Exekučného poriadku.

38. Z vyššie uvedeného vyplýva, že exekúcia bola síce začatá oprávnene, avšak v rámci exekučného konania je to práve oprávnený, ktorý nesie objektívnu zodpovednosť za to, že exekučný titul je počas celej exekúcie spôsobilým titulom. Túto zodpovednosť nemožno v rámci exekúcie preniesť na niekoho iného. Ak teda exekučný súd zistí, že exekučný titul nie je spôsobilý v čase začatia exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie zamietne a ak uvedenú skutočnosť zistí počas exekúcie, ako v tomto prípade, exekučný súd exekúciu zastaví. A teda zastavenie exekúcie z uvedeného dôvodu je možné pričítať oprávnenému, v nadväznosti na čo nebolo možné zaviazat' k náhrade trov exekúcie povinného, ale v zmysle citovaných ustanovení platí trovy súdneho exekútora oprávnený, a preto na náhradu trov súdneho exekútora súd zaviazal oprávneného. Na zdôraznenie správnosti výroku o zaviazaní oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov exekúcie uvádza, že nespochybňuje oprávnenie oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ disponuje vykonateľným exekučným titulom. Zároveň však spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti.

39. Exekučný súd v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 73,80 eur, ktorá pozostáva z paušálnych výdavkov v zmysle ustanovenia § 22 ods. 1 v spojení s ustanovením § 22 ods. 2 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. (vo výške 60,00 eur + 23 % DPH, nakoľko súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty), pričom na ich úhradu zaviazal oprávneného.

40. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

41. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

42. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

43. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

44. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

45. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pripísať.

46. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

47. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neradi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v pozícii *lex specialis* vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie, ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. V zmysle ustanovenia § 199a Exekučného poriadku sú trovami oprávneného výdavky za zaplatený súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Za trovy povinného sú považované výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívaná v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom, resp. v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcom konaní.

48. Základným predpokladom pre priznanie nároku na náhradu trov účastníkovi konania je úspech vo veci. Zásada úspechu vo veci sa uplatní tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť účelne vynaložené trovy exekúcie úspešnému účastníkovi. V posudzovanom prípade bol neúspešným účastníkom oprávnený, keďže súd na návrh povinného exekúciu zastavil. Exekučný súd oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov konania nakoľko tento nebol procesne úspešný ako aj s poukazom na

ustanovenie § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého sú trovami oprávneného výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Súd v zmysle uvedeného konštatuje, že oprávnenému nevznikli žiadne výdavky v súvislosti s jeho zastupovaním, keďže oprávnený nie je v konaní právne zastúpený. Nakoľko si povinný náhradu trov konania v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd rozhodol tak, že povinnému náhradu trov konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie nepriznal. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení Exekučného poriadku týkajúcich sa trov exekučného konania vyplýva, že exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je teda výlučne v dispozícii účastníkov, aký nárok si voči sebe v exekučnom konaní uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku účastníkov, ktorý nebol z ich strany v exekučnom konaní uplatnený.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.